

dant Samarbejde skulde organiseres, har man ment, at da det ikke kunde iværksættes, i hvert Fald indenfor 2—3 Aar, maatte man helst paa nærværende Tidspunkt foreslaa, at Bestemmelsen derom udgik. Det tager altsaa Ændringsforslaget til § 14 Sigte paa.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 16 gaar ud paa, at der til den Bestemmelse, at der under ekstraordinær Arbejdsløshed kan opkræves ekstra Bidrag, skal føjes en Bestemmelse om, at vedkommende Kasse i saa Tilfælde har Ret til et Tilskud af Kommunen i Lighed med det faste Tilskud fra denne, altsaa den fulde Trediedel af Ekstrabidraget. Som ærede Medlemmer ved, er Kommunetilskuddet ellers ikke obligatorisk, men man har fundet, at naar disse ekstraordinære Forhold indtræder — det vil vistnok ske meget sjældent, Arbejdsløsheds-kasserne er jo nu godt funderede, og der er ingen rimelig Udsigt til, at saadanne ekstraordinære Forhold, i hvert Fald i en overskuelig Fremtid, vil indtræffe —, og der gives Kasserne Tilladelse til at kræve ekstra Bidrag af deres Medlemmer, burde dette Tilskud fra Kommunen, altsaa Trediedelen af Ekstrabidraget, gøres obligatorisk, saaledes at Kassen i saa Tilfælde faar det fulde i Loven fastsatte Kommunetilskud.

I § 18 er af Landstinget indsat en Bestemmelse om, at der skal tilforordnes Arbejdsløshedsnævnet nogle Medlemmer, der nærmest skulde være kontrollerende — saa vidt jeg har forstaaet Forhandlingen i Landstinget paa dette Punkt. Bestemmelsen gaar ud paa, at Folketinget skal vælge to og Landstinget to Medlemmer, samt at Indenrigsministeren skal vælge et Medlem til Nævnet. Nu har man under Forhandlingerne i Udvalget her fundet det rimeligt, at det af Arbejdsløsheds-kasserne valgte Element ogsaa fremdeles, efter at disse nye Medlemmer tiltræder Nævnet, bliver i Flertal, og Udvalgets Flertal har derfor under Nr. 4 foreslaaet at forhøje Tallet 6 til 7. Det er jo ikke Mening, fordi man tiltræder Bestemmelsen om at lade Rigsdagens to Afdelinger vælge Medlemmer til Nævnet, at man dermed vil lægge Hindringer i Vejen for dettes Arbejde. Det er, som sagt, nærmest som kontrollerende, de af Rigsdagen valgte Medlemmer vil komme til at sidde i Nævnet, og man har derfor fundet det rimeligt, at Nævnet som hidtil skulde kunne arbejde frit, og at der ikke skulde lægges Hindrin-

ger i Vejen for Vedtagelser og Bestemmelser udover dette, at der sidder Medlemmer, som kan kontrollere Kassernes hele Virksomhed.

Idet jeg altsaa skal anbefale Tinget at vedtage disse Ændringsforslag, er det mit Haab, at de ikke vil møde Modstand i det andet Ting. Folketinget og dets Udvalg har taget betydeligt Hensyn til Ændringer, foretagne i Landstinget. Det er da mit Haab, at disse Ændringer, som efter min Opfattelse ikke er meget betydelige, maatte kunne gaa igennem Landstinget, saaledes at det kunde lykkes at faa Lovforslaget færdigt endnu i denne Samling. Jeg tror, der er indført Bestemmelser for Kassernes Virksomhed, som vil bidrage til en god Udvikling af disse Kasser, der nu har bestaaet i 5—6 Aar, og jeg tror paa den anden Side, at den Omstændighed, at Kasserne nu er saa godt stillede, at man har kunnet nedsætte Statens Tilskud, saaledes at det, hvis Lovforslaget vedtages, bliver ca. et Par hundrede Tusind Kroner mindre, vil have Betydning netop paa en Tid, hvor man taler om, at Lovgivningsmagten ikke altid tager tilstrækkeligt Hensyn til Statens Finanser. Kassernes Stilling er nu en saadan, at vi ganske vist ikke kan naa tilbage til det oprindelig fastsatte Statstilskud af 250,000 Kr., der i Aarenes Løb er betydeligt overskredet, men at vi dog kan regulere Forholdet saaledes, at Statstilskuddet bliver i ikke ringe Grad formindsket. Det er mit Haab, at Kassernes Virksomhed vil kunne fortsættes paa heldig Maade uhindret deraf. I det Haab anbefaler jeg det høje Ting at vedtage de foreliggende Ændringsforslag og Lovforslaget, som det derefter vil komme til at foreligge, idet jeg da haaber, det ogsaa vil blive vedtaget i det andet Ting.

Sandbæk: Min Stilling til det foreliggende Lovforslag er den samme som til Lovforslaget om Arbejdsanvisning. Jeg er særlig imod Lovforslaget paa to Punkter. Det ene er, at de arbejdsløse bliver daarligere stillet herefter end efter den tidligere Lov. Efter denne skulde Staten yde et Tilskud der for den enkelte Kasses Vedkommende svarede til Halvdelen af det samlede Præmiebeløb, men efter Lovforslaget skulde det offentlige kun yde 5 Tolvtedele. De finder jeg er urigtigt. Det andet Punkt er, som jeg fremhævede ved anden Behandling, at Kommunetilskuddet ikke er det største. Kommunerne bør udrede i alt Fald de dobbelte af, hvad Staten udreder; jeg tror